

AR NENORĖTUMĖTE GYVENTI KLOVAINIUOSE?!

Kas pasakys, kad nepatogu gyventi Klovainiuose? Miestelis – netoli rajono centro. Geras susisiekimas (asfaltai) ir su Panevėžiu, Šiauliais, Biržais, Linkuva. Tykiaji čiurlena Daugyvenės upelis.

Gyvenvietėje – visos būtinausios įstaigos: seniūnija, pagrindinė mokykla, vaikų darželis, kultūros namai, biblioteka, medicinos punktas, girininkija, bažnyčia su parapijos namais, paštas, dvi didelės parduotuvės, reikalui esant, – ir valgykla, kuri paruošia pietus laidotuviams arba jubiliejams.

Tačiau, kaip ir visoje respublikoje, Klovainiuose gyventojų mažėja. Yra tuščių namų ir butų. Vieni juos parduoda, kiti laukia kainų padidėjimo, tretį viliasi: gal kam iš giminių tų tos pastogės prireiks...

Netoli miestelio – dvi skaldos gamyklos, bet jose retai kada atsiran da laisvų darbo vietų. O kur dėtis norintiems dirbti? Gana sėkmingai ūkininkaujantiems Navickams, Varnoms, Ridikams, Kazlauskams ir kitiems daugiausia reikalingi tik sezoniniai darbininkai. (Tiesa, kai kurie iš jų turi ir nuolatinis). Be to, minėtieji ūkininkai specializuojasi augalininkystėje, tad, modernėjant technikai, laukuose reikia vis mažiau žmonių.... Ūkininkai gyvulių auginą tik savo reikmėms. Ir apskritai – karvių belaiko tik retas klovainietis...Kodėl? Atsakymas būtų sunkus ir ilgas...

Daug yra emigravusių – ir net su šeimomis. Buvę klovainiečiai gyvena Anglijoje, Airijoje, Norvegijoje ir t.t. Todėl miestelis kasdien sensta. Jaunimo mažai. Prigeso ir žmonių bendravimas. Nebėra tokių susibūrimų, kokie buvo, kai, pavyzdžiui, vedėms vandentiekį ir kanalizaciją. Nesiveržiama ir į kultūrinis renginius. Nors vyksta koncertai, atvažiuoja garsūs atlikėjai, salėje sėdi vos 20-30 žmonių.

Neliko netoli Klovainių buvusių kaimų bei vienkaimių: Laukagalio, Margių, Botužės, Dimšiškių, Beržinių ir kt... O ir miestelyje daug namų, kuriuose gyvena vienišiai ir vienišės... Jie – gana solidaus amžiaus (per 80 metų), ligoti, todėl laukia ateinančios socialinės darbuotojos Nijolės Doliebienės, kuri aptarnauja 8 kiemus.

Tiesa, šv. Onos atlydai – didžiau-

sia parapijos šventė – vis dar suburia daug žmonių. Tada pas mus pamatysi daug jaunimo, kitur gyvenančiųjų, kurie atvyksta pas gimines, suvažiuoja pas tėvus vaikai, anūikai. Šventei rengiamasi iš anksto: bažnyčioje pinami vainikai, seniūnijoje, bendruomenėje, bibliotekoje, kultūros namuose ruošama programa, ieškoma rėmėjų. Tad „Skrybėlėtosios Onutės“ – švenčiamos dvi dienas, praeina įdomiai. Be varduvininkių pagerbimo ceremonijos, būna sportinės varžybos, gražiausių sodų šeimininkų apdovanojimai, daug pramogų ir vaikams, ir suaugusiems. Antrą dieną vyksta pamaldos bažnyčioje. Po šv. Mišių – koncertas arba spektaklis prie legendinio Klovainių ažuolo. O kiek šnekų, susitikimų giminėms, buvusiems kaimynams, mokslo draugams, pažįstamiems. Prisimenami seni laikai, išėję Anapilin artimieji, aplankomos jų amžinojo poilsio vietos senos ir naujos Klovainių kapinėse...

Tikriausiai ne visi žino, kad po karo bažnyčios choristai, vadovaujami tuometinio vargonininko, buvo pastatę net operetę. Pagrindiniai solistai buvo Stasys Jareckas, Stasys Tamošauskas, mokytojos: Korsakaitė ir Grikinaitė. Iš jų šiandien gyva tik Korsakaitė (gyvena JAV, įžymi dailininkė).

Be to, mūsų bažnyčios choras yra dalyvavęs respublikinėse šventėse. Savo akimis teko matyti tai liudijantis Anapilin išėjusios buvusios choro dalyvės Trumpienės rodytas smetonines nuotraukas. O Klovainių kultūros namų choristai nuolat dalyvaudavo respublikinėse dainų šventėse tarybiniais laikais.

Prieš karą vietos šauliai toliau nuo

miestelio buvo įsirengę šaudyklą. Tebėra ji ir dabar, tik jau apaugusi dideliais medžiais... Ir apskritai – Klovainiai nuo seno yra labai žalias miestas. Nors daug senų medžių jau išpjauta, nemažai pasodinta ir naujų. Gražiai tvarkoma pagrindinė gatvė prie kultūros namų, autobusų stoties, parduotuvių. Ja nuolat gėrisi pravažiuojantys žmonės. Miestelio gyventojai vasarą gali nusimaudyti skaldos gamyklos karjeruose. Tenyščiamie pušinėlyje švenčiamos šeimų šventės...

Nors atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę, čia nepastatyta naujų namų, bet daug pakeista buvusių šiferio stogų, pristatyta gražių priestatų ar kitaip renovuota.

Dar keletas žodžių apie vietos bendruomenę. Labai daug jos labai padarė buvusi pirmininkė Sonata Daniėlienė. Tačiau ji atsistatydino, galbūt pavargusi nuo bendruomenių vadovams tenkančio didelio (svarbiausia – neapmokamo) darbo krūvio, kurį jina dar turėjo derinti ir su mokslais Šiaulių universitete. Tikriausiai aš ne pirmas iškelsiu klausimą, kodėl tiek daug reikalų tvarkantiems ir tokią atsakomybę „nešantiems“ bendruomenių pirmininkams nemokamas net simbolinis atlyginimas. Kiek kur teiravausi, už „ačiū“ jie dirba visur, bet tai nėra teisinga. Juk šie žmonės ir į pasitarimus važinėja ir už bendruomenės reikalais telefonu prakalbėtas valandas moka iš savo lėšų! Nebekalbant apie sugaištą laiką ir išeikvotą energiją kitų labui. Šiuo metu tokių patriotų Klovainiuose neberandama, tad bendruomenės „vežimą“ tenka tempti tarybos nariams bei šių pareigų jau anksčiau atsisakiusiam A. Navickui. Be to, norint išrinkti naują bendruomenės pirmininką, būtinas kvorumas. Tačiau žmonių į susirinkimus neateina tiek, kad būtų teisėtas balsavimas.

Bendruomenės labai daug dirba bibliotekos vedėja Vida Grigaliūnienė. Ji veda dokumentaciją, rašo projektus, renka nario mokesčius, garsina klovainiečių renginius internetinėje svetainėje.

Klovainių bendruomenė savo aktyvia veikla ne kartą garsėjo respublikoje. Negi neatsiras, kas sutiktų toliau ją vesti nelengvai pramintu keliu?!

Stasys BURBA
Klovainiai

AUTORIAUS nuotraukose: po varžybų grupė trečiųjų „Bėgimo aplink Triškonius“ varžybų nugalėtojų ir prizininkų fotografavosi atminčiai prie tautodailininko Egidijaus Impolio sukurtos ažuolo kompozicijos išnykusiems kaimams

BĖGIMO ŠVENTĖJE – TRISDEŠIMT GREITUOLIŲ

! Triškoniu bendruomenės šventę savo indėlių trečiąkart įnešė lengvaatlečiai, krepšininkai ir futbolininkai. Vienas iš renginio iniciatorių – kūnu ir dūšia sportui atsidavęs panevėžietis, buvęs triškonietis Vytautas Žemėtis.

Perskaičiusi informaciją Bėgimo mėgėjų asociacijos tinklalapyje, „Bėgimo aplink Triškonius“ pirmąkart dalyvavo grupė Vilniaus rajono Paberžės klubo lengvaatlečių.

„Bėgimas grūdina žmogų ir moko siekti užsibrėžtų tikslų. Šventė Triškoniuose – mums gera treniruotė. Rytoj varžysimės 17, 5 kilometrų bėgime „Naisiai-Kryžių kalnas-Naisiai“, – prieš ketverius metus sukurtą klubą pristatė jo vadovas, Vilniaus rajono savivaldybės darbuotojas Vytautas Gražys, su jaunimu įveikęs visas distancijas.

Nuo pat renginio pradžios iki pabaigos su sportininkais bendravo jo rėmėjas, Triškoniu ūkininkas Vladas Kubilickas. Pirmąkart sporto renginį rėmė ir pats jame dalyvavo „Alfa Agro“ bendrovės direktorius Virginijus Beinoras.

„Mes – seneliai. Norėtusi tokiose varžybose matyti daugiau jaunimo“, – atviravo rajono bėgimo mėgėjų klubo „Vėjas“ įkūrėjas, pakruojietis Albertas Survila.

Sveiką gyvenimą propaguojantis buvęs jūrų pėstininkas, daugelio respublikinių varžybų prizininkas ir nugalėtojas 4 kilometrų estafetiniame bėgime A. Survila, kartu su bendraminčiais Virginijumi Likpetriu, Kazimieru Mogulevičiumi, Gintaru Misiumi ir Alvydu Vašku užėmė trečiąją vietą.

Nugalėtojais tapo minėtoji Vilniaus rajono Paberžės komanda, įveikusi distanciją per 57.35 min ir pagerinusi pernykščių metų trasos rekordą 2,32 min.

Vaikinų ir merginų grupėse iki 18 metų – Vilniaus rajono lengvaatlečiai.

Distanciją įveikęs Virginijus Likpetris (kairėje) estafetės lazdele perduoda komandos draugui – Kazimieriui Mogulevičiui

Jauniausių (iki 10 metų) mergaičių grupėje 200 m atkarpą greičiausiai įveikė Karilė Užkuraitytė. Dukart ilgesnėje distancijoje nepralenkimas – Aivaras Čeponis iš Žvirblonių.

Aštuonios krepšinio komandos varžėsi dėl pirmąkart įsteigtos „Alfa Agro“ pereinamosios taurės. Bendrovės direktorius Virginijus Beinoras šį apdovanojimą įteikė Pašvitinio pirmajai komandai. Antroje vietoje – Linkuvos, trečioje – Vaškų (Pasvalio r.) oranžinio kamuolio gerbėjai.

Futbolo aikštėje nugalėjo „Žiemgalos“ penketukas, paskatintas Triškoniu bendruomenės centro taure. Prizininkai – pakruojiečiai ir linkuviečiai.

Algis PADORA

GREIČIAU PATEKSIME PAS GYDYTOJUS?

Prezidentė D. Grybauskaitė pasirašė Seimo priimtas Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo pataisas. Tik kažin kaip jas pavyks įgyvendinti?

Įstatyme numatyti maksimalūs terminai, per kuriuos žmogui turi būti suteiktos gydymo paslaugos. Draustiems pacientams nemokama paslauga pas šeimos gydytoją turi būti suteikiama per 7 dienas, pas gydytojus specialistus – ne ilgiau kaip per 30 dienų. Brangūs tyrimai turės būti atliekami per 30 dienų, o planinės operacijos – per 60 dienų.

Laiku nesuteikus gydymo paslaugos gydymo įstaigai bus mokama proporcingai mažesniu įkainiu – nuo 20 iki 50 proc.

Pakruojo poliklinikoje patekti pas šeimos gydytoją gan sunkoka – kartais talonas būna tik po dviejų savaitių. Bet mūsų daktarai yra geranoriški. Staigiai susirgusį ligonį jie priima be talonų.

Sunkesnė padėtis ligoninės poliklinikoje. Čia pacientas susiduria su dviem eilėmis: reikia laukti talono, paskui su juo pas gydytoją pateksi po mėnesio. Ypač sudėtinga patekti pas rehabilitologą, kardiologą.

Bet, priėmus minėtas pataisas, kažin ar situacija pasikeis. Juk ligonių daugėja, gydytojai vos spėja juos apžiūrėti. Tenka pildyti galybę dokumentų ir nebelieka laiko normaliai pakelti akis į žmogų. Tad koku neįžmonišku tempu jiems teks sukstis?

Irena SKURAUŠKIENĖ

ABITURIENTUS SVEIKINO IR GARSIOS AKTORĖS

Nuskambėjo paskutinis skambutis, išlaikyti brandos egzaminai... Praėjusią savaitę abiturientai į savo mokymo įstaigas susirinko paskutinį kartą – atsiimti brandos atestatų. Linkuvos ir Žeimelio gimnazijų abiturientus sveikino ne tik jų auklėtojos, direktoriai, miestelio bendruomenės atstovai, bet ir aktorės – Nijolė Narmontaitė ir Nomeda Bėčiūtė.

Linkuvos kultūros centre susirinkusius abiturientus ir jų artimuosius N. Narmontaitė ir sugraudino, ir prajuokino. Papasakojusi savo gyvenimišką istoriją, kaip jai prieš keliasdešimt metų teko stoti į aukštąją mokyklą, dainavo romansus, skaitė eiles, šoko ir kvietė visus apsikabinti. „Atvažiavusi į Linkuvą, nespėjau visko fotografuoti – čia taip gražu, jūs visi esate labai laimingi žmonės, galėdami čia gyventi...“, – susižavėjimo miesteliu neslėpė aktorė. Ji linkėjo niekada nepamiršti savo šaknų – gimtinės, tarmės, savo mokytojų.

Iškilmingoje ceremonijoje buvo įteikta ir Amerikos lietuvių Albino Kurkūlio premija. Ji padalinta geriausiai egzaminus išlaikiusiems jaunuoliams – net trys Linkuvos gimnazijos abiturientai gavo „šimtukus“.

Žeimelio gimnazijos salėje susirinkusiems abiturientams sveikinimus ir dainas dovanojo Šiaulių dramos teatro aktorė Nomeda Bėčiūtė. „Mano dainos – labai senos, o įdomiausia tai, kad net ir praėjus šimtmečiui jos vėl tampa aktualios“, – sakė aktorė, dainų žodžiais atskleidusi meilės artimą ir gilminę temą. Savo mokinių pasiekimais džiaugėsi ir direktorė Vilma Kaminskienė. Tai – sportiška, meniška, puikius rezultatus egzaminuose parodžiusi gimnazijos laida.

Brandos atestatą gavo 42 Linkuvos ir 14 Žeimelio gimnazijų abiturientų. Linkuvos gimnazistas Gytis Makarevičius atsiėmė atestatą su pagyrimu.

Simona LIPSKYTĖ

V. PĖŽELIO nuotr.: N. Narmontaitė džiaugėsi, kad, įgavusi pasitikėjimo, partnerį šokiui gali kviešti patį - ir čia pat bendram žingsneliui pasikvietė Linkuvos gimnazijos direktorių Vaclovą Stapušaitį

Nepamirškite pratęsti mūsų laikraščio

prenumeratos rugpjūčio mėnesiui ar ilgesniam laikui!